

Sjæl. — Men saa kommer Knappestoberen og beder om Synderegistret, og saa kommer ogsaa den Dag, da Peer overvinder sin Bøje. Da han endelig giver efter for den eneste sunde menneskelige Følelse, han har næret uden Selvsikhed, uden Nydelsessyge, den Dag har han taget sit Ansvar, Øje til Øje med Solvejg: Klag ud, hvor syndigt jeg har mig forbrudt. Den Dag faar han det dejlige Svar: Intet har Du syndet min eneste Gut.

Peer Gynt er nemlig ikke saa meget en Moralists Rejse i Norge med Formaninger til det norske Folk, der i 1864 i træglæde glemte en Broder i Nød. Men Peer Gynt er et moderne Menneske, med alle dets Fejl og Livsraseri, der kæmper sig frem for — igennem en dyb menneskelig Handling — at overvinde sin af Selvglæde og af Tidens ansvarslose Nydelsesstrang, forkludrede Sjæl.

Og saa skulde der ikke være Grund for Det kgl. Teater at spille Peer Gynt netop nu? slut-ter Instruktøren.

Basarur í Klakksvík.

Sunnudagin 15. októbur verður basarur í Klakksvík til inn-töku fyri kirkjuna.

Klokkan hálfvum fimm verður upplatið og byrjar við talu av presti Rasmussen og sangi av Klakksvíkar sangkóri.

Öll eru vælkomín!

Týskland.

Nú eina langa tíð hefur verið talað og skrivað nógv um Týskland og less raðuliga stýri — men radio-útfarþingarnar skrála út Hitlers pris og æru, og tær týsku blöðini gera allar aðrar frásagnir til lygn. —

Men sannleikin er tíverri ívallest tann, at har er so ringt, at eingin kann siga frá, hvussu ringt er. — Skip hiðani vitjar stóðuliga Hamborg, og vit hava haft høvu til at frætla, hvussu tilstendur har. Í seinasta ári, ella har umvegir, er gingið aftur og aftur við skipaferðini til henda gamla, stóra handilsstað, og meðan har fyrri einum ári síðan gingu skip inn og út í stórarí mongd, og nú næstan þúra stilt — og arbeiðsloysið veksur í heilum. Í »Tingakrossur« stóð seinasta dag eitt lítið petti um hetta, og tað er ívallest sannheit, har er skjótt so ringt, at tað fær ikki verið verri.

So leingi Týskland finnur seg í hesum skili, ið nú er, verður ikki belur, og fær hetta forblindaða fólk ikki eyguni upp og ger enda á óskilinum og leim, sum tað hava forvalft, fer fólk og land á húsagangin. — »Tolin trívst« sigur orðatakið, og — so segði konan — »tað má vera ringt, aðrenn tað verður gott«, men tungt er at vera so tolin, at ein tekur við øllum ringum í vón um, at einaferð lýsir fyrri degi. —

Einaferð fer, kann henda, at lýsa fyrri degi í hesum neyðar landi, og einaferð fara væl hesi rovdjór, ið har ráða, at missa maktina, um tað so verður drúgt at biða hjá teimum, óhappið liða.

A/S BALSLEV & GOOS THORSHAVN

Altid stort Lager af:
Trælast i alle gangbare Dimensioner
samt alle Slags Bygningmaterier.

Særlig fremhæves:
Fint savet Fyrretømmer,
Baaettræ, saavel Fyr som Eg,
Rund Fyr til Master, Bomme o. l.,
Krydsfiner i alle Tykkelser og Kvaliteter.

Telefoner: Nr. 20 & 237.
Trælastforretningen: Nr. 194.

Tysklands Kultur i 1933.

De skrækkelige Forhold i Tyskland faar snart alle Menne-sker til at grue, og fra alle Sider rejser sig Roster, der i Kultu-rens og Menneskehedsens Navn raaber, at nu kan det være nok. Og Haabet begynder ogsaa at pippe frem: Dette kan dog vel ikke være evig!

Under Overskriften »Tanken kan de ikke dræbe« læses i danske Blade:

En af Verdens største nulevende Videnskabsmænd, Ein-stein, jages som et Dyr af Nazi-sterne. Hans Forbrydelse er, at han er Jøde. Derfor skal han forhaanes og jages af sine Landsmænd. Kom han tilbage til Tyskland var han sikker paa Koncentrationslejren om ikke noget værre.

Der spredes i denne Tid rundt om i det tredje Rige et Billede af Einstein, paa hvilket en Hitlerskikkelse kaster sin truende Skygge. I Teksten til Billedet forhaanes Einsteins vi-denskabelige Indsats, og der til-føjes den Oplysning, at Einstein er uhængt.

Dette Billede er symbolsk for den nuværende Kulturtilstand i Tyskland. Landets bedste aan-delige Kræfter jages i Landflyg-tighed og forfølges af Nazist-vældens Haan og Trusler. Og den Kultur og Aand, der nu raader i det tredje Rige, giver sig Udslag i Billeder og Tekst som citeret. Saaledes er den aandelige Stilling i Goethes, Schillers, i Kants Tyskland.

Forveges søger Nazi-Kulturbærerne at overdøve Protesterne mod de Angreb paa Kultur og Aand, de over i disse Dage. Stærkere og stærkere lyder An-klagerne, dybere og dybere bli-ver Forstaaelsen rundt om i Verden af, hvilke Kræfter det er, der har taget Magten i Tyskland.

flygtige tyske Professor Lessing, der faldt for Snigmordere i fremmed Land, medens alt dette sker, ser vi, hvorledes Verdens-opinionen om Rigsdagsbrandens Anstiftere krystalliseres. Berømte franske Advokater, der er ble-vet afvist som Forsvarere for de Anklagede i Rigsdagsbrand-Sagen, staar op paa et offentligt Kæmpemøde i Paris og tordner ud for Alverden, at Rigsminister, Ministerpræsident Göring er An-stifter af Rigsdagsbranden!

Kan et Styre virkelig holde trods saadanne Anklager? Kan et stort Land paa 60 Millioner vedblivende blive ledet af Folk, mod hvem saadanne Beskyld-ninger rettes, vel at mærke Be-skyldninger, der fremsættes af Mænd med indgaaende Kend-skab til Sagens Momenter?

Alt er muligt, siger man, og Begivenhederne i Forbindelse med de sidste Maanedes Tysk-land synes at bekræfte Paa-standen.

Og desværre er der baade i den ældre og den nyere Histo-rie mange Eksempler paa, at Terrorregimente baade paa sjæ-leligt og legemligt Omraade kan være en god Stund. Det gamle Czar-Rusland, det nuværende Stalin-Regimente og det italie-niske Fasciststyre er Eksempler herpaa.

I kan dræbe mig, men I kan ikke dræbe mine Tanker — det er et Ord af en gammel Fri-hedsmand, der maatte bukke under for et af Fortidens Volds-regimenter.

Og hvormeget end Nazi-Her-terne raser og truer, saa meget end de undertrykker og censu-rerer — Tanken om dem, Eu-ro-pas, Verdens Tanker kan de ikke baste og binde eller spærre i Koncentrationslejr. En Ver-densopinion om det tyske Styre har dannet sig. Denne Opinion har dømt dette Styre, og Spørgs-målet om Naziststyret og Nazi-kulturens Herredomme er trods alt dog kun et Tidsspørgsmaal.

Og saa meddeles for ganske nylig fra Sverrig, at en svensk Redaktor af svensk Ret er idømt 4 Maaneders Fængsel for 4 Ar-tikler, der indeholdt Angreb paa Hitlerstyret. — Aarsagen til An-klage og Dom er Forlangende derom fra det tyske (hitlerske) Gesandtskab i Stockholm. — —

Mon det nu betaler sig at tale og skrive om en »Verdensopinion«, som »har dømt dette Styre«?

Eitt og annað.

Í íslenskum blöðum

verður framborið: »Föröyingar eiga nú um 170 skip, frá 90—200 tonsastödd. Fiskimenn fáa 35% av veiðuni og frítt kostar-hald, umframt salt og olju. Við Grönland eru flest av teim størstu skipunum frá 15. juni og út í septembir. Motorur er í flestum skipum, og hava frá 50—170 hk. Í Föroya Fiskimannafelag, sum er landsfelag Föroya fiskimanna, eru millum trý og fyra túsund limir. Útbúnaðarmenninir greiða 2/3 av tryggingargjaldi fyri hvønn fiskara, og er lívstryggingin 4500 krónur. Lonarviðurskiptini fyri arbeiði uppi á landi, bæði hand-verkara og annara, eru sera miss-jövn. Har sum eingi arbeiðs-mannafelag eru, higgur mann-fólkakalonin um 75 oyr. í tíman og er arbeiðstíðin 12 tímar. Men har ið arbeiðsmannafelag eru, er mannfólkakalonin 1 kr. um tíman, og arbeiðstíðin er 8 tímar sum t. d. í Trongsvágje.

Hesi tíðindi eru nú ikki so raðuliga óálitandi, men vert kundi tað tó verið at lagt aftrat, at 8-tíma arbeiðstíðin eisini er gjøgnumförd í Havni, og at ar-beiðstíðin fyrst var stýtt í Havni.

Einstein á „deyðalistanum“.

Hin verðinskendi týski profess-arin, Einstein, er útlagin úr Týsklandi, og leitar sær lívd í ymsum londum. Men hann smæð-ist ikki at siga hvussu tað veit við í hansara heimlandi, og hann kávar ikki útyvir tey rað-uliga viðurskipti. Í hesi seinastu tíðini hefur hann búið í Eng-landi.

Hitt enska javnaðarblaðið »Daily Herald« veit at greiða frá, at nazista-felagið »Fehlme«, hefur sett Einsteins navn á »deyðalista« sín, og lova teim monnum ella tí manni 1000 Pd, sum kann fáa henda verðinskenda vitskapsmann at tagna.

Altso: 1000 Pd. fyri hoviði á Einsteini. So kallast hin hvíta mannaættin — kultur-fólk. Guð náði okkum.

Norska sildaveiðan

við Ísland hefur í summar givið um 111,395 tannur, og er hetta o. u. 63 túsund tannur minni enn í fjór. Her er kortini ikki tald við tann sild, ið Norðmenn hava fangað og flutt til onnur enn Noregs.

Englands-Handilin.

Handils-statistikkur fyri au-gust mánað sýnir, at innflutur-ingurin til Englands hefur verið 56,754,458 sterlingpund, meðan útflutningurin hefur verið 30,996,748 sterlingpund. Miðað eftir juli mánað 1933, er inn-flutningsmongdin vaksin við 3,048,231 og útflutningsmongdin vaksin við 1,151,407 sterling-pund.

Ferðalisti.

Med »Tjaldur« afreiste herfra den 2. Oktober:

Fr. Sígga Danielsen, Hesti, Hr. Aksel Andreassen, Chr. Matras, Olaf Petersen, Magnus Skæling, Frk. Asla Olsen, Sandi, Ragnh. Winther, Sandi, Fru Sunneva Jensen, Petra Dam, Norðskála, Frk. Ester Hansen, Michelsen, Saltangará, Alfrida Rasmussen, Klakksvík, Hr. E. Falk Bonne, Rasmus Olsen, Anton Johannesen, Lamba, Janus Kamban, Finn Finsen.

Turkar og Grikar.

Turkar og Grikar hava fyrri stultura tíð síðani gjørt vinar-sáttmála sínámillum. Sáttmálin varð undirskrivaður í Angorá. Tað hefur vart trý ár hjá teim-um, at koma á samt um sátt-málan.

Íslandsross.

Við »Drotningini« seinast sendu Íslendingar ikki minni enn 140 ross til Danmarkar. Tað sær út til at umstøðurnar eru frálíka góðar hjá Íslands-rossum at sleppa til Danmarkar. Tað er ikki so lætt hjá teim at sleppa í land í »Danmarks nord-ligste Amt« — Föroyum.

Á Kuba

er skotið fyri 15000 dollars gjordur á stóra hotellid, har europameñn høvdu byrgt seg inni at verja seg.

Í Polen

er kolagrov smokkað saman og o. u. 10 arbeiðarar stongdir inni. Smáar vónir halda tey vera fyrri at bjarga teimum.

Dollfus

hefur verið úti fyri áløpi, har ættan var at drepa hann. Særdur varð hann men ikki deyðligi. Nú sigst hann at liva tolliliga.

Et Pionærarbejde af første Rang.

En ironisk Hilsen fra de Fraværende ved Festen for Opfinderen Ingeniør Sørensen.

Ingeniør Johs. Sørensen, den forhenværende Underbaadsmand i Marinen, som i Halvfemserne gjorde de første traadløse Forsøg i Danmark, fejredes ved en Banket paa Langelinje-Pavillon. Blandt de Tilstedeværende saas Opfinderen, Dr. Vald. Poulsen og Professor P. O. Pedersen. Radioradets Næstformand, Ingeniør Wamberg, holdt Talen for Ingeniør Sørensen. Han fremhævede, at Hædergæstens Forsøg havde en meget smuk Plads i Datidens tekniske Historie. Selv om det ikke var Radioen, der var opfundet, var dog disse traadløse Forsøg et Pionærarbejde af første Rang. Den sagkyndige Komité, der havde under-søgt Eksperimenterne, vilde virke for at skaffe Ingeniør Sørensen den Plads i Historien, han fortjente.

En Række Talere hyldede Ingeniør Sørensen, som takkede i en meget griboende lille Tale, hvis Slutning var en Bon til de Store paa Magtens Tinder om at

(Fortsættes paa 4. Side).